

וכך צריך להיות אצל החסידים – שבכל זמן צריך ללמוד (או עכ"פ לדבר) אודות המעלה המיוחדת דזמן זה, שע"ז ממשיכים ומגלים את הדבר למטה (ש"פ שמיני פ' פרה, מבה"ח ניסן תשי"א ע' 339)

שיחה לחודש סיוון

שם החודש **סיון** הוא מהשמות ש"עלו עמהם (גלות) בבל", אותה בבל אשר הגמ' מתארת אותה בפסוק "במחשכים הושיבני ה'..." והוא **בכל זאת** מצלצל באוזנינו במובן של גאולה **זיון** – זיון של חודשים – אשר בו ניתנה התורה לישראל, ודרכנו לעולם כולו. הוא גם נקרא בכתובים בשם החודש השלישי, שענינו תפארת (לאחר ניסן - חסד, ואייר - גבורה) והוא מותאם לנתינת התורה המשולשת (תורה נביאים וכתובים – תורה שבכתב תורה שבע"פ ופנימיות התורה) לעם משולש באבות (אברהם יצחק ויעקב).

בר"ח סיון "בחודש השלישי ג' **ביום הזה** באו מדבר סיני" ובו ביום הגיעו, לאחר הזדככות של ה"ספירה" למדרגה הנפלאה של אחדות והתאחדות מושלמת "**ויחן** שם ישראל ... כאיש אחד בלב אחד".

עתה כשכל עם ישראל מאוחד, התחילה תקופת ההכנה האחרונה לקבלת התורה ג' ימי ההגבלה. ימים, שבהם נדרשו מעמנו הטהרות מיוחדת, התקדשות והתעלות, לקראת ההתרחשות הגורלית – **הורדת התורה לתוככי המטה**. לקראת התגשמות **האיווי** האלוקי: "התאוה שתהיה לו דירה בתחתונים (דווקא)".

עתה בתהליך ההתקדשות וההטהרות מתקדמים גם לקראת שלימות פיזית שהרי כלשון הרמב"ם "היות הגוף בריא ושלם מדרכי ה'..." ובלשון החסידות "חור קטן בגוף הוא חור גדול בנשמה" לכן הבריא כל ישראל מכל המומין שעלו בהם העוורים ראו החרשים שמעו... וכו' אכן בשעת מתן תורה היתה נכונות מושלמת של רוח וגוף בריא ואיתן של כל אחד ואחד מישראל.

בשיא ההכנות של העולם כאשר משה רבינו כבר עלה למרום התרחש מאבק אחרון, ומאלף בשמי מעלה, מלאכי מרום פנו בתביעה אל הקב"ה "תנה הודך על השמים" הרי התורה מן העליונים ומדוע תנתן לתחתונים לבני אנוש אשר על אף מעמדם הנעלה ברגעי מתן תורה הנה כדרכם של בני אנוש עלולים לחטוא ולהשפיל את עצמם עד תחתיות שאול (ח"ו) והלאו תנתן התורה הקדושה!?

המלאכים יודעים שמעלת הנשמות גדולה ממעלתם אך התורה אל הגוף תדבר והמלאכים גם להם גוף והנו זך ועדין ורוחני אמנם, תשובתם בצידם. התאוה הקב"ה להיות לו ית' דירה בתחתונים דווקא. כדי להרים את העולם יש חובה לרדת לעומק היסודות התחתונים ביותר להגיע מתחת ליסודות כדי להרים את הכל אם כך הכל תלוי בעשיה בפועל ממש. ותשובה ניצחת השיבו עם-ישראל למלאכים בהכריזם "כל אשר דיבר ה' נעשה ונשמע **הקדימו** "נעשה" **והוסיפו** "נשמע" עד השמיעה הפנימית. לאחר הנצחון "המשפטי" בו זכה עם ישראל תבע הקב"ה מעם ישראל להציע ערבות לקיומה של התורה וראו זה פלא, שבו טמון סוד עצום, לא חכמי ישראל וצדיקיו אף לא נביאי

ישראל נבחרו כערבים טובים אלא דווקא ילדי ישראל, הנאמנים בתומתם, נאמנות אין קץ לה' יתברך באמונתם התמימה נבחרו להיות הערבים הטובים "בנינו ערבים בעדינו".

עתה שמחה גדולה והתלהבות אחזה את הכל.. מעצמותו של הבורא ית"ש אור א"ס ב"ה. עד תוככי התחתון שבעולם הזה הגשמי. ד' ית' התפעל: "מי גילה רז זה לבני" מלאכי השרת קשרו שני כתרים לכל אחד ואחד מישראל אחד כנגד "נעשה" ואחד כנגד "נשמע".

כאשר קול ד' נשמע ומתן תורה היה בפועל הושלמה למעשה הבריאה "משמים השמעת קולך ארץ יראה ושקטה" שהרי כבר במעשה בראשית נרמז יום מתן תורה בפסוק ויהי ערב ויהי בוקר יום הַשִּׁישִׁי (בה"א הידיעה) מלמד שתנאי התנה הקב"ה עם עשרה מאמרות אם יקבלו ישראל את התורה (בשישי בסיון) מוטב, ואם לאו אחזיר את העולם לתהו ובהו ועתה כשנשמע קול מתן תורה, אותה הארץ, שיראה פן ח"ו לא יקבלו ישראל את התורה שקטה. בראותה כי ישראל קבלו את התורה בשבילם ובשביל העולם כולו. ומעתה יש קיום לעולם וגם נכנסו למאבק במסלול לקראת הגאולה האמיתית והשלימה גאולת עם ישראל וגאולת העולם להפכו למכון לשבתך.

הטיבו חז"ל להסביר כי שמו של ההר אשר עליו ניתנה התורה נקרא "סיני", משום שעליו ירדה "שנאה" לעולם. שנאה מחמת הקנאה בזכות הנפלאה של עם ישראל. ניטשה המערכה של עיבוד העולם מתכלית המטה ועד להיות העולם דירה (מפוארת) בתחתונים לבורא ית"ש.

מה מפליא להבחין כי ע"פ כתבי האריז"ל צרוף שם הוי' של חודש סיון, צרוף שהוא מקור חיותו של חודש זה בתוך י"ב חודשי השנה הוא י-ו-ה-ה ונרמז בפסוק "ושתי אדנים תחת הקרש האחד לשתי יתדותיו, ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש" (ובדרך אפשר) שתי האותיות הראשונות בצירוף, מורות על המשכה מלמעלה למטה (קוצו של יו"ד ו-י', ו' = המשכה) והאחרונות בצירוף, ה-ו-ה התפשטות בעליונים ובתחתונים – ונרמז בפסוק שענינו יסודות ובנין המשכן (דירה בתחתונים).

כל זה מתאים כפתור ופרח לתוכנו של חודש סיון החודש השלישי חודש שבו ירדה תורה לעולם שבו התחברו עליונים ותחתונים.

אכן בחג השבועות זמן מתן תורתנו התרחשו כל הנפלאות האמורות בחודש זה ובו ביום התרחשו במהלך הדורות ענינים נוספים מתאימים לתוכנו הפנימי.

חודש סיון, רבו ותכפו בו צרות לעם ישראל במהלך הדורות עד כי נקבע מנהג להלכה שב"שבת מברכים" סיון, אומרים תפילת אב הרחמים בסיום תפילת שחרית לקראת תפילת מוסף. תפילה בה מבקשים רחמים מפני הייסורים. (תפילה שבכל שבתות מברכים אחרות אינה נאמרת מפני השמחה) מתאים לשנאה שירדה לעולם, אמנם מדגישה את הייחוד של עם ישראל ואת תפקידו הנעלה בבחינת את אשר יאהב ה' יוכיח.

בחג השבועות בו הסתלק דד המלך ע"ה הוא נמנה בין מוסרי התורה בשלמותה מדור לדור. מובא בגמרא שדוד נעים זמירות ישראל ביקש ("צדיק גוזר") שאמירת כל התהילים תחשב כאמירת כל התורה ועמו איתו התעלתה עבודתו בעולם הכנת העולם למכות ש-ד-י (מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו) משיח ה' לעולם, "יחי המלך דוד לעולם" דוד מלך ישראל חי וקיים.

גם רבי ישראל בעש"ט הסתלק בחג השבועות אף הוא על פי המסורת מזרעו של דוד והוא מגלה "תורת החסידות" (שהיא מן העליונים שבעליונים עד המטה אנשים פשוטים) ומפיץ אורה לקבלת פני משיח.

מזלו של חודש סיון "תאומים". ובספר יצירה מתואר כי באות "ז" נוצר . בחודש סיון משפיע גם כוכב אשר שמו "כוכב" והאות שלו (של הכוכב) המשפיעה בו חיות, היא האות "ב". הצרוף הזה, יש בו פנים ואחור. בהתחברות לאור (=פנים) רז ("מי גילה רז זה לבני"?!) וח"ו בהיפוכו (-אחור-) זר (אלוקים אחרים) " , אם תקבלו את התורה, מוטב. ואם (ח"ו)לאו, פה תהא קבורתכם" (מסכת שבת סוגית מתן תורה)..

למערכה על הגאולה המתקרבת נכנס בחודש זה גם הרבי הקודם האדמו"ר הריי"צ בהיכנסו למאסר ביום ט"ו בחודש סיון מאסר שבו נאסרה מלחמה של החושך הקומוניסטי הייבסקי נגד אור הקדושה. האדמו"ר הריי"ץ מסר את נפשו כאחד מפשוטי העם ולא ויתר כי הוא זה עד לנצחון המלא שחרורו מההגליה שחרורו מהמדינה 'ההיא' הוא וכל אשר לו "ברצות ה' דרכי איש גם אויביו ישלים עמו".

ועוד צעד לשחרורו מן הגלות ביום כ"ח בחודש סיון בו ניצלו כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א והרבנית מעמק הבכא אירופה הדווי'ה הגיעו לחצי כדור התחתון להפוך את העולם כולו לכלי לאור הקדושה – הפצת המעיינות בכל קצווי תבל, כלי לגאולה האמיתי והשלימה תקוות הדורות מטרם בריאת העולם התגלות המלך המשיח לעיני כל בשר "נוצר תאנה יאכל פרי'ה".

יחי אדוננו מורנו ורבינו המלך המשיח לעולם ועד